

Měkká přídavná jména označují zpravidla:

Přídavná jména přivlastňovací

a) časové vztahy: (ý)řenní, včerášní, večerní, sегодняшní, závtrášní, dálší, dřívni, dřevní, novogódní, národní, těpérší, pozdní, ránny, vescenní, osenní, letní, zimní, (p)ati)létní;

b) místní vztahy: blížní, dálší, věrchní, nížní, zdešní, krajní, vnější, vnitřní, domášní, zadní, přední, střední, sousední, (vec)stropní;

c) jiné vztahy: síní, kári (jen ve spojení kárie glazá – hnědé oči).

Typ vólčí

Mužský rod	Ženský rod	Střední rod	Množné číslo
1. boldíček	boldíčka	boldíčko	boldíčky
2. boldíčku	boldíčkou	boldíčkem	boldíčky
3. boldíčkem	boldíčkou	boldíčku	boldíčkami
4. boldíčku	boldíčku	boldíčku	boldíčky
5. boldíčkem	boldíčkou	boldíčku	boldíčky
6. (o) boldíčkem	(o) boldíčkou	(o) boldíčku	(o) boldíčky
7. boldíčkem	boldíčkou	boldíčku	boldíčky

Poznámky:

- Podle tohoto vzoru se skloňují též přídavná jména přivlastňovací na **-ov** (-evo): otčob, záteb, kterých se však používá zřídka.
- Přídavná jména na **-in** mají ve 2. a 3. pádě jedn. čísla muž. a stř. rodu dvojí koncovky. Tvary máminho, máminomy jsou běžnější.
- Přponami **-in**, **-ina**, **-ino** se tvorí přivlastňovací přídavná jména od podstatných jmen na **-a** (-ya) bez rozdílu rodu: Máša – Mášin, Míša – Míšin, Péťa – Pétin, dřídya – dřidin.
- V ruštině jsou přídavná jména přivlastňovací méně užívaná než v češtine, srov.: otcův dům – dom otcá, ředitelova pracovna – kabineť direktora, Petrovo pero – peró Petrá apod.

- K tomuto typu patří např.: lísí, koróví, kózí, ovčí, medvějí, devičí (dvíčí), kazáčí, oxotnický (lovecí), pastýří (pastevcký), gavájí (hovězí), baráňí (beraní, skorový) aj.
- Podle typu vólčí se skloňuje též řadová číslovka **tréti** (tréťa, tréťe) a **zájmeno čej** (čya, čče).